

A FAO közreműködése Magyarország vidék- és régiófejlesztésében

Az ENSZ Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Szervezete (FAO) a közelmúltban elfogadott egy technikai együttműködési projektet a „Bujáki régió erdő- és vidékfejlesztési programja előkészítésének támogatása” tárgyában.

A 19 hónapos futamidejű projekt a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium és a Honvédelmi Minisztériumot képviselő HM Budapesti Erdőgazdasági Rt. együttműködésével valósul meg.

A bujáki régió Budapesttől 60 km-re északra, a Cserhát hegység körzetében található. A jellemzően erdő borította terület nagyrészt állami tulajdonú és kisebb mértékben magántulajdonú erdőrészekből áll.

A térségben nincs ipari tevékenység, a mezőgazdaságból származó jövedelem jelentéktelen, ezért a környék lakossága napi ingázásra kényszerül.

Mindezekon túlmenően, a kisebbségi lakosságot és a fiatal generációt a munkanélküliség is sújtja. Ez a környező városokba való elvándorláshoz vezet. A gazdasági nehézségek következtében gyakoribbá váltak az illegális tevékenységek, a tiltott fakivágás, falopás, orvadászat.

A jelenlegi helyzet ismeretében az állami és magán tulajdonosok egyesült erővel törekszenek a régió fejlesztésére és az életkörülmények javítására. A festői szépségű táj és a természeti források alapot adhatnak olyan alternatív jövedelemszerzésre, – beleértve az ökoturizmust – amely újító, rendszerezett, integrált módon aknázza ki a lehetőségeket, az állami- és a magánszektor együttműködésével és a helyi lakosság aktív részvételével.

A FAO az erdészet- és a vidékfejlesztés

területén, a világon egyedülálló tapasztalatával és szakértelmével segíti az állami erdőgazdaságot és a helyi lakosságot egy átfogó, környezetbarát, erdőgazdaságra alapozott vidék- és régiófejlesztési terv kialakításában. A gondosan kidolgozott és a gyakorlatban kipróbált eljárások és tanulságaik a jövőben útmutatóul szolgálnak majd – nemcsak Magyarországon, hanem a Közép- és Kelet-európai Régió más országaiban is – a FAO Budapesti működő Közép- és Kelet-európai Alregionális Irodája által támogatott hasonló tevékenységekhez. Ennek, az Európai Unió bővítése tekintetében kiemelkedő jelentősége van, mivel a csatlakozási folyamat megkívánja a régió- és vidékfejlesztési keretprogramok megvalósítását.

Ez az első integrált vidékfejlesztési kezdeményezés, melyben az erdészet játssza a vezető szerepet.

Megemlékezés Kaán Károlyról

Kaán Károly halálának 60. évfordulója alkalmából a ZALAERDŐ Rt. és a Nagykánizsai Helyi Csoport 2000. január 28-án megemlékezést tartott a részvénytársaság előtt álló emlékműnél. *Feiszt Ottó* vezérigazgató, helyi csoportunk elnöke üdvözölte a megjelent kollégákat, egyesületünk tagjait. *Dr. Baráth László* kolléga ünnepi megemlékezésében méltatta Kaán Károly szakmai életútját, szakmánk törté-

netében elfoglalt helyét, szerepét. A rendezvény befejezéseként *Feiszt Ottó* és *Tihanyi Gyula* helyi csoporttitkár megkoszorúzta az 1998-ban felállított emlékművet. *Feiszt Ottó* zárszavában ígéretet tett, hogy ezután minden nevezetes évfordulón megemlékezünk nagy elődünkről, Nagykánizsa város szülöttjéről.

Tihanyi Gyula
titkár

Nyirádi Lajos

aranydiplomás erdőmérnök (1921–1999)

Erdész, bányász és kohász évfolyamtársai, barátai és egykori munkatársai búcsúztak 1999. december 20-án Nyirádi Lajos aranydiplomás erdőmérnöktől a Rózsák terén, az Árpád-házi Szent Erzsébet templomban, ahol hamvait örök nyugalomra helyezték.

1921. június 26-án Pápán született. Középiskolai tanulmányait a keszthelyi Premontrai Gimnáziumban végezte, kiváló eredménnyel. 1939 őszén iratkozott be a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karára erdőmérnök-hallgatónak. Egyetemi tanulmányait 1943 októberében fejezte be, amikor erdőmérnöki oklevelet szerzett.

A diploma megszerzése után, 1944-ben 4 hónapig a MÁV Tapolcai Osztálymérnökségén, majd a Délvidéken, Albrecht főherceg bellyei erdőgondnokságán dolgozott október végéig, amikor a háborús események előrehaladtával a magyar intézményeket a Délvidékről kitelepítették.

1944. november elején behívták katonának, kivitték Németországba, ahol 1945 áprilisában amerikai fogságba esett. Onnan 1946 májusában térhetett haza.

A háború után 4 évig, 1950. június végéig a Zalaegerszegi Erdőgazgatóság területén, először a Szentpéterföldi Erdőgondnokságon, majd a Lenti Fűrészüzemben, végül az erdőgazgatóság központjában dolgozott a műszaki osztály vezetőjeként. Ezt követően 2 éven át, 1952. június végéig a Keszthelyi Álla-

mi Erdőgazdaságnál dolgozott, ugyancsak műszaki munkakörben. 1952. július elején az ÁGEM területi igazgatóságához, majd az Országos Erdészeti Főigazgatóság Műszaki és Beruházási Főosztályára, 1959 elején pedig az ERDŐTERV-hez helyezték át, és ott dolgozott, annak igazgatójaként, 10 éven át, 1969 közepéig. Majd az Erdőgazdasági és Faipari Egyesülésnél, 1972-től kezdve pedig a MÉM különböző erdészeti részlegeinél, utóljára pedig az Erdészeti és Faipari Hivatal Erdészeti Főosztályán dolgozott. Onnan ment nyugdíjba 1993. április 16-án.

1999. június 11–13-án, zalai évfolyam-találkozónkon, melyet Buda Ernő barátunkkal együtt nagy odaadással Te szerveztél, még velünk voltál. Vidáman, jó hangulatban együtt jártuk a csodálatos zalai bükkösöket, és együtt ismerkedtünk a zalai olajmezőkkel. December 6-án viszont – aránylag rövid, két és fél hónapig tartó súlyos betegség után – életem 79. évében eltávoztál közülünk. Most pedig fájó szívvel búcsúzunk Tőled.

Búcsúzni mindig nehéz. Különösen nehéz, rendkívül fájdalmas az elválás attól, akivel 60 éves igaz barátság köt össze bennünket, s akitől váratlanul végső búcsút kell vennünk.

Jó barától, nagyszerű embertől, jól képzett mérnöktől, nagy műveltségű, főleg a képzőművészetekben jártas szakembertől búcsúzunk. Olyan embertől, aki egész életében feltétlenül becsületos, minden tekintetben lelkiismeretes és pontos, amellet rendkívül szerény volt.

Babérokra, elismerésre sohasem vágyott. Csendes ember volt, mindig uralkodott magán, sohasem gyúlt haragra.

Mindig csak szolgált, de csak igaz ügy érdekében. Minden energiájával szolgálta elsősorban családját. Mindent megtett gyermekeiért. Büszkeséggel teli örömmel, néha pedig szorongó aggodással kísérte figyelemmel sorsuk alakulását.

Szolgált csendben, alázattal a magyar erdész és faipar ügyét. Maradandó szolgálatait teljesített azzal, hogy a 60-as évek közepén, amikor lehetővé vált a farost- és forgácslemezipar gyors ütemű fejlesztése, majd a fűrészipar átfogó rekonstrukciója, kiváló munkatársaival együtt, alig egy év alatt megoldotta az ERDŐTERV kapacitásának több, mint kétszeresére növelését, és ezzel megteremtette a fejlesztés alapvető feltételét, annak tervező bázisát. Így vált lehetővé akkor rövid idő alatt a farostlemez-termelésnek mintegy kétszeresére, a forgácslemez-termelésnek pedig közel háromszorosára való növelése.

Bennünket, évfolyamtársaidat is szolgált, amikor Ormos Károly barátunktól, az ő halála után átvállaltad évfolyam-találkozóink szervezését, és megszervezted nagyszerű két utolsó találkozónkat.

Az igaz ügyért mindenre képes voltál. Annak érdekében áldozatot is hoztál. De semmi olyan megbízást vagy követelést nem voltál hajlandó teljesíteni, amelyet lelkiismeretteddel nem tudtál összeegyeztetni, vagy amit értelmetlennek, feleslegesnek tartottál. Ilyen esetekben inkább vállaltad a könnyörtelen zaklatást és az azzal járó kellemetlenségeket.

Búcsúzunk! Köszönjük igaz barátságodat, köszönjük azt a sok szép napot, amit Veled tölthettünk. Szívszorongva, meghatottan köszönjük a nagy betegem, halálos elvált ötnappal nekünk íródott leveledet is, amelyvel még az utolsó nehéz napokban is bennünket szolgáltál, ránk, a jövő évi találko-

zónkra gondoltál és befejezésként még kellemes Karácsonyt és jó egészséget kívánva elbúcsúztál tőlünk. Köszönjük az igaz baráti szeretetnek ezt a ritka, kedves megnyilvánulását is!

Nagyon fogsz hiányozni nekünk, de amíg élünk, emlékedet megőrizzük, mindig szeretettel fogunk Rád emlékezni. Jövő évi találkozónkat pedig utolsó üzenetednek megfelelően igyekszünk megvalósítani.

Isten Veled! Nyugodjál békében!

Halász Aladár

Rosenberger Pál

ny. erdész (1914. 09. 17–1999. 12. 15.)

Lapunk augusztusi számában köszöntöttük 85. születésnapja alkalmából. Elkísért bennünket az ezredforduló végéig. A dombóvári kórházban mosolyogva búcsúzott Ferenc fiától, mintha halkan mondta volna: „vigyázzatok magatokra, az erdőre, a hazára”. Gyászolók sokasága búcsúzott december 20-án a Pári temetőben Pali bácsitól. Többszöröse azoknak száma, akik nem tudtak eljönni, hozzátartozóik sosem tudtak tőlük elbúcsúzni. Az I–II. világháború hősei, áldozatai, a menekültek, deportáltak, kényszermunkára elhurcoltak, kitelepítettek. Ártatlan lányokat, ifjakat is elhurcolt az önkény. Még ebből a kis településből is elszórádtak Európa minden országába, az amerikai földrészre, Ausztráliába, az orosz pusztaságon, tajgán, Szibérián át az Északi-sarkig. Egy felvidéki kis falu, Alsószeli II. világháborús emlékművének felirata fejezi ki népünk keservének, fájdalmának egy részét.

„Sokáig vártunk, nem jöttetek.

Idegen földben porlad szívetek.

Elvesztetek, mint hulló csillagok,

csak Isten tudja hol a sírotok.”

Elbúcsúztunk Pali bácsitól, egyben egy korszaktól, melyben szavakban ki sem fejezhető szenvedések, fájdalmak, szomorúságok, megaláztatások, gyaláztatások érték nemzetünket, népünket. Reméljük, hogy nem lesz többé háború, borzalom, rabszolgakereskedés. Bízunk, hogy a 2000. évtől kezdve nem lesz többé hadiárva, boldogtalan, szenvedő kisgyermek, szülő, nagyszülő, aggastyán. Szeretnénk, ha békében, boldogságban élhetnének az emberek. Isten veled, Pali bácsi, kortársaid, gyermekkori játszótársaid, bajtársaid, kiknek teste elszórtan, idegen földben porlad. Bízunk a gondviselésben, hogy a következő évszázadokra is megmarad nemzetünk, hazánk.

Dombóvár, 2000. január 23.

Petz Ádám

ny. erdész

Nagy Sándor

erdőmérnök (1949–1999)

**Mikor testem roskadva vittem,
Váratlanul, csendesen átölelt az Isten**

1949. július 22-én született a Győr-Moson-Sopron megyei Veszény községben, sokgyermekes erdészcsaládban. Középfelsőiskolai tanulmányait a soproni Erdészeti Technikumban, majd az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán végezte, ahol 1974-ben szerzett diplomát.

1974-ben állt munkába a Kisalföldi Erdő-

gazdaság Rábaközi Erdészeti erdőművelési műszaki vezetőként. 1979-ben került be az erdőgazdaság központjába, ahol az erdőművelési munkák központi irányításával, szervezésével foglalkozott. 1982-ben növényvédő szakmérnöki képesítést szerzett.

Részt vett az erdőgazdaság jelentős erdőtelepítési és mesterséges erdőfelújítási munkáihoz szükséges megfelelő szaporítóanyagellátási feladatok megoldásában. Új magtermő állományok kijelölése, új csemetekertek létrehozása, régiek korszerűsítése fűződik nevéhez.

Igen jelentős a szerepe a Kisalföld nemesnyár-gazdálkodásának alakításában. Részt vett a különböző nyár klón kísérleti telepek létrehozásában, vizsgálatában, az új fajták kiválasztásában és elterjesztésében. Tagja volt a Nyár Fajta-minősítő Szakbizottságnak és az Erdészeti Szaporítóanyag Terméktanácsnak. Aktívan részt vett az ún. altalajlazító technológia elterjesztésében, sikeres alkalmazásában. Sok szakmai tanulmány készítésének részese, szakmai, egyesületi rendezvények, programok szervezője és aktív résztvevője volt.

Szívügye volt a szakoktatás. Segítette az erdőgazdaság területén mind a szakközépiskola, mind pedig az egyetem gyakorlati foglalkozásait vezetőként, tanulmányutak házigazdájaként.

Az egyesület Erdőművelési és Erdővédelmi Szakosztályának munkájában rendszeresen aktívan részt vett. Az OEE Győri Helyi Csoportjának is elnöke volt.

Hosszan tartó súlyos betegség után, sajnos nem váratlanul, de hirtelen hunyt el 1999. november 11-én. November 16-án Kisfaludon kísértük utolsó útjára.

Emlékét megőrzi felesége, leánya, munkatársai, barátai.

Greguss László Géza

Baracska József

erdész (1925–1999)

Az egykori Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság – a mai KAEG Rt. – nyugalmazott kerületvezető erdésze 1925-ben Ravazdon született, egygyermekes családban, édesanyja egyedül nevelte.

1943-ban Németországba vitték leventének, majd a háború után irodatisztként dolgozott a ravazdi jegyző mellett. Ezután fakitermelő munkás és beosztott erdész lett a Ravazdi Erdészeti Technikumot 1951-ben. Több, mint három évtizedig végezte gyakorlati szakmai munkáját az erdészeti Illaki, majd Hármastarján nevű kerületében kerületvezető erdészként 1985-ig, nyugdíjazásáig. Precizitása, szakmaszeretete mindig példamutató volt, amelyet az Erdészeti Kiváló dolgozója és Kiváló Dolgozó kitüntetésekkel is elismertek.

Feleségével – aki szintén erdészeti dolgozó volt – 47 évig éltek boldog házasságban. Négy gyermeket nevelt fel és ugyanennyi unokának örülhetett. Hosszan tartó súlyos betegségét végig nagy türelemmel és méltósággal viselte. 1999. augusztus 25-én Pannonhalmán kísértük utolsó útjára.

Emlékét megőrizzük.

Gregus László Géza

ERDŐK JÓ KEZEKRE!

PÁLYÁZATI HIRDETÉS

**A Gúthi Erdészetnél megüresedő
alábbi munkakörök betöltésére**

Kerületvezető erdész: 2 fő

Alkalmazási feltételek:

- erdésztechnikusi végzettség
- min. 3 éves szakmai gyakorlat
- katonai szolgálat letöltése
- 40 év alatti életkor
- B kategóriájú jogosítvány
- a pályázatnál előnyt jelent: társalgási szintű német nyelvtudás
felhasználói szintű számítógép ismeret
vállalkozói ambíció
- további feltétel: büntetlen előélet, magyar állampolgárság

Ágazatvezető: 1 fő

Alkalmazási feltételek:

- erdőmérnöki végzettség
- társalgási szintű német nyelvtudás
- büntetlen előélet
- 40 év alatti életkor
- felhasználói szintű számítógép ismeret
- B kategóriájú jogosítvány

A munkakörök betöltésének ideje: 2009. július 01. Kérjük, a pályázatokat (szakmai önéletrajz, diploma másolata, jövendelő igény megvalósítását) 2009. április 15-ig címükre megküldeni. Berezés: A Társaság Kollektív Szavazásánál, figyelembe vételeivel, meggyezés szerint. A pályázatok elbírálási határideje: 2009. május 15. A pályázatskal kapcsolatban érdeklődni lehet: Bartucz Péter erdészeti igazgatónál személyesen, vagy telefonon: (52) 203-090

NYÍRSÉGI ERDÉSZETI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

4400 Nyíregyháza, Kótaji u. 29.

Tel.: (42) 432-002 Fax: (42) 501-170